

Entre Can Brunet Nou i Can Cinto

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí de Can Brunet, PK 0,400
Emplaçament: A uns 200 metres al SO de Cal Futra, lloc anomenat Collet de la Vinya de Cal Futra.

Coordenades:

Latitud: 41.63379
Longitud: 1.64661
UTM Est (X): 387274
UTM Nord (Y): 4610002

Classificació

Número de fitxa: 08143 - 285
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Romà
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Molt malmès
Protecció: Inexistent
Número inventari: CC.AA. 3005
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08142A00600007
Autoria de la fitxa: Lluís Pedraza i Jordana
Data de registre de la fitxa: dt., 26/11/2013 - 01:00

Descripció

Tomba aïllada en caixa de tègula orientada d'est a oest i afectada per l'erosió, el sotabosc i l'acció indiscriminada de furtius. El 1984, durant la redacció de la Carta Arqueològica, l'enterrament ja es trobava en molt mal estat de conservació, per la qual cosa no va ser possible determinar-ne les mides i els trets tipològics de si era un enterrament en caixa rectangular o a doble vessant, tot i que a tocar de les restes de la sepultura, es van localitzar fragments escadussers de teules planes i rodones, ossos esberlats i desplaçats, i petits blocs de pedra alineats.

En motiu de la revisió de la CA el 1991 es van recuperar les teules que quedaven de l'enterrament que havia estat espoliat i destruït, que foren dipositades al Museu Comarcal de l'Anoia.

En la visita feta per l'Inventari del Patrimoni s'han identificat alguns trossos de tègula i dolium a tocar de l'empremta de la tomba en el terreny. Les teules planes fragmentades que resten al lloc són de mala qualitat i les vores de les mateixes són primes i mal acabades. També s'han pogut apreciar alguns fragments d'imbrices o teules rodones.

Història

El jaciment va ser descobert el 21 de novembre del 1982 per membres de la Secció d'Arqueologia del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada (CECI). Per informació d'algun veí se sap que la sepultura fou remenada durant la Guerra Civil, i que la major part de les restes humanes exhumades es van traslladar a la fossa comuna del cementiri de l'Espelt. El 1991, en el decurs de la revisió de la carta arqueològica, ja no quedava pràcticament res de la sepultura. Tan sols es van poder recollir bocins dispersos de tègula, que van ser dipositats al Museu Comarcal de l'Anoia.

Bibliografia

ENRICH HOJA, Jordi; SALES CARBONELL, Jordina; ENRICH HOJA, Joan (2003): "Les necròpolis tardoantigues i altmedievals a l'Anoia: els rituals d'enterrament i les seves pautes i models d'interrelació a l'espai rural", II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya, ACRAM, Sant Cugat del Vallès, p. 662-673.

GIBERT REBULL, Jordi (2011). L'alta edat mitjana a la Catalunya Central (segles VI-XI). Estudi històric i arqueològic de la conca mitjana del riu Llobregat. Tesi doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

SALES CARBONELL, Jordina (1994): "Tombes i necròpolis isolades a la comarca de l'Anoia", Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia, 14-15. Universitat de Barcelona, Barcelona, p. 317-336.